

NS Ziņu biļetens

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1148

16.03.2025 (136)

Ļaunuma ģēnija izglītība **Gerhard Lauck**

14. daļa

Sestā nodaļa **Dzelzs priekškara krišana**

*Neiespējamais tiks paveikts nekavējoties.
Brīnumiem nepieciešams nedaudz ilgāks laiks.*

Slogans par mēri, kas man tika pasniegts

Eiforija un vilšanās

Austrumeiropā valdošā eiforija par komunisma sabrukumu drīz vien mazinājās. Brīvības vietā cilvēki saņēma korupciju. Tā vietā, lai būtu nabadzīgi cilvēki stabilā ekonomikā, viņi bija nabadzīgi cilvēki nestabilā ekonomikā. Nolaistu, bet vismaz cenas ziņā pieejamu dzīvokļu vietā bija nolaisti, bet cenas ziņā nepieejami dzīvokļi. Komunistiskās propagandas vietā (kurai tik un tā neviens neticēja) viņu bērni tika pakļauti pornogrāfijai un narkotikām. Rietumu "demokrātija" un "kapitālisms" cieta tik lielu neveiksmi, ka neokomunistiskās partijas atdzima daudzās jomās!

Tā vietā, lai politiskā policija disidentus ne tikai ieslodzītu cietumā, tagad viņiem draudēja arī piekaušana, dažkārt pat *slepkavības* no parastu noziedznieku rokām!

Es īpaši atceros vienu gadījumu. Kāds disidents Rainers Sonntags tika aukstasinīgi noslepkavots liecinieku grupas acu priekšā. Viņa slepkavas par šo tīšo pasūtījuma slepkavību saņēma īsāku cietumsodu nekā daudzi disidenti par pret valdību vērstu literatūru! Tas notika PĒC komunisma sabrukuma!

Un šīs valdības uzdrīkstas *mūs* saukt par teroristiem!

Tiranijas jaunā seja

Dzelzs priekškara krišana ievadīja jaunu laikmetu.

Vecās problēmas tika aizstātas ar *jaunām*.

Austrumos komunistiskās partijas ierēdnis vienkārši nomainīja vienu partijas grāmatu pret citu. Pie varas palika tas pats ierēdnis ar tādu pašu mentalitāti kā iepriekš. Tomēr rietumos viņu vairs neuzskatīja par ienaidnieku, pret kuru būtu jācīnās. Gluži otrādi, rietumu valdības viņu atbalstīja.

Rietumos valdības kļuva "mīlīgākas". Agrāk "drošas valstis" kļuva par "naidīgām valstīm". Eiropas konsolidācija Eiropas Savienības ietvaros situāciju tikai pasliktināja. Tās rezultātā brīvības kļuva *mazāk*, nevis *vairāk*.

Ārvalstu valdības beidzot saprata, ka var panākt lielāku sadarbību ar ASV varas iestādēm, ja tās apgalvo, ka pret mums *tieka veikta izmeklēšana* aizdomās par līdzdalību kādā *noziedzīgā nodarījumā*. "Terorisms" kļuva populāra izvēle vēl *pirms* 11. septembra.

Šī draudīgā pārmaiņa atspoguļojas trīs posmos.

Pirmais posms

Ārvalstu valdība lūdz ASV iestādēm palīdzību, lai apturētu mūsu palīdzību disidentu kustībai. Amerikas amatpersonas pieklājīgi atsakās, pamatojoties uz Pirmo grozījumu.

Otrais posms

ASV amatpersonas sāk piebilst: *Tomēr, ja papildus tam ir vēl kaut kas cits, tad varbūt mēs varētu palīdzēt.*

Trešais posms

ASV un ārvalstu valdību amatpersonas sadarbojas, lai pārkāptu ASV konstitūciju un ASV suverenitāti!

Straujš uzplūds un represijas Vācijā

Nav pārsteidzoši, ka šī kustība atrada ļoti auglīgu augsni austrumos. Tā uzplauka kā nekad agrāk kopš 1945. gada.

"Demokrātiskais" režīms reaģēja, izslēdzot no likuma desmit līdz šim legālas organizācijas. Tas izraisīja atgriešanos pie pagrīdes darbības. Domājiet par legālo un nelegālo kustības atzaru kā par diviem dažādiem vienas armijas atzariem. Acīmredzot tās ļoti cieši sadarbojas. Turklāt, ja viena no tām ir īpaši saspringta, otra divkāršo savus centienus, lai mazinātu spiedienu.

Protams, kopš pagājušā gadsimta 70. gadiem situācija bija radikāli mainījusies. Arī mana loma bija citāda.

Mūsu ASV bāze paplašinās

Mūsu ASV bāzes (jeb *Auslandszentrale*) izaugsme strauji pieauga 90. gadu pirmajā pusē. Vairākas darbstacijas dungoja visas dienas garumā. Ēka jau bija pārbūvēta, lai varētu apkalpot vairāk iekārtu. Tomēr drīz vien bija pieslēgts vairāk aprīkojuma, nekā tas varēja izturēt. Par laimi, tā nebija problēma, jo mums nebija nepieciešams izmantot *visu* vienlaicīgi.

Bieži vien es personīgi apkalpoju pusduci datoru, kamēr citi darbinieki strādāja pie savām darbstacijām. Man nācās lēkt uz priekšu un atpakaļ, lai nodrošinātu vairāku ražošanas līniju darbību vienlaicīgi.

Nākamajā pusgadsimtgadē mēs panācām milzīgu progresu.

Divas oficiālās valodas

Jau vairākus gadu desmitus mūsu oficiālā valoda iekšējiem dokumentiem bija vācu valoda. Taču, paplašinoties mūsu darbībai gan vietējā tirgū, gan ārzemēs, mēs pieņemām darbā aizvien vairāk darbinieku, kuri nerunāja vācu valodā. Tāpēc mēs par savu oficiālo otro valodu noteicām angļu valodu. Iekšējie dokumenti turpmāk bija divvalodu: vācu un angļu valodā.

Apmeklējot mūsu DNSB sabiedroto Dānijā, tās direktors Jonni norādīja uz

diviem sienas pulksteņiem savā birojā. Viens no tiem rādīja vietējo laiku. Otrs rādīja "AO laiku", proti, ASV centrālo laiku.

Mūsu izdevējdarbības impērija

Mūsu izdevējdarbība ietvēra tabloīdu laikrakstus, informatīvos biļetenus, grāmatas un daudz ko citu. Katrs no tiem vairākās valodās.

Bezpeļņas organizācijas publikācija bija tās seja, ko tā parādīja pasaulei. Jo iespaidīgāks izdevums, jo veiksmīgāka līdzekļu vākšana. Tas mūs noveda pie tabloīdu izdošanas.

Lielākajai daļai cilvēku *tabloīda formāts* asociējas ar *dienas laikrakstiem*. Iespaidīgi, bet dārgi! - *Taču viņi kļūdījās!*

Turklāt, ja daudzus eksemplārus sūtīja uz ārzemēm, lielformāta, bet tomēr *vieglis* (!) avīžpapīra tabloīda formāts bija ideāls.

Galū galā mēs piedāvājām saviem sabiedrotajiem iespēju nosūtīt abonentiem savu izdevumu pa pastu. Tas viņiem ietaupīja daudz laika un pūļu. Ņemot vērā visus faktorus, tas bija arī salīdzinoši lēti.

Divas desmitgades mēs bijām izdevuši tabloīdus.

Deviņdesmito gadu sākumā, atrodoties ārzemēs, Zviedrijā es tikos ar kādas sabiedroto organizācijas direktoru Laru. Viņš acīmredzot bija ļoti pārstiegts par publikācijām, ko mēs bijām sagatavojuši daudzu gadu garumā. Dabiski, ka man tas bija glaimojoši. Un es vēlējos paplašināt mūsu darbību! Tāpēc es izskaidroju mūsu metodoloģiju.

Pārstiegts viņš jautāja: *Ko, jūs izmantojat Atari? Es domāju, ka vienam no mūsu brīvprātīgajiem ir viens no tiem! Vai jūs domājat, ka varētu mums palīdzēt izveidot savu tabloīdu?* Viņam praktiski sākās siekalas no mutes. Es atbildēju, ka noteikti ir vērts to pārbaudīt. Viņš uzreiz piezvanīja viņam, un mēs steidzāmies turpat.

Zviedru valoda kļuva par mūsu trešo tabloīdu. Drīz vien par ceturto kļuva ungāru,

Īsumā:

Divu gadu laikā mūsu mazā izdevējdarbības impērija "paplašinājās no diviem līdz desmit tabloīdiem!

Pat profesionāli ievērojami pārvērtēja mūsu resursus.

Lai nonāktu līdz šim punktam, bija vajadzīgs daudz laika, pūļu un pūliņu... Bija jāatrisina tehniskas problēmas, jāpārvar finansiāli ierobežojumi, jāpārvar pūķi... bija jānokauj pūķi. (Labi, bez pūķiem. Šķiet, es nedaudz aizrāvos!)

Paturiet to prātā:

Mēs strādājām ar brīvprātīgajiem... dažādās valstīs... kuri runāja dažādās

valodās... ar dažādām datorprasmju pakāpēm (parasti ļoti ierobežotām, ja ne vispār neesošām)... dažiem no viņiem sākumā pat nebija datora vai naudas, lai to iegādātos!

Tomēr mani lielākie sasniegumi bija pagrīdē. Brīvprātīgie ar ļoti ierobežotiem resursiem un bez profesionālas sagatavotības veiksmīgi pretojās visiem režīma mēģinājumiem viņus apspiest. Neveiksme šeit nenozīmēja tikai zaudētu peļņu. Tā nozīmēja arī zaudētu brīvību. Lielākā daļa man pazīstamo disidentu līderu pavadīja no pieciem līdz desmit gadiem cietumā kā politieslodzītie.

Pēc šī sasnieguma kāds kolēģis man uzdāvināja nelielu koka mēriņu. Zem zīmējuma, kurā bija attēlots pie rakstāmgalda sēdošs vīrietis, bija uzraksts:

***Neiespējamais tiks paveikts nekavējoties.
Brīnumiem nepieciešams nedaudz ilgāks laiks.***

Kādi bija šo panākumu galvenie faktori?

Pirmkārt, neatlaidība, gribasspēks un apņēmība. (Citiem vārdiem sakot, mēs bijām cūcīgi!)

Otrkārt, optimāla ierobežoto resursu - gan cilvēkresursu, gan tehnisko - izmantošana.

Treškārt, metodoloģijas vienkāršība un standartizācija.

Mums bija izdevies iespaidīgs izrāviens. Mēs bijām paplašinājuši savu priekšplānu. Diemžēl tehnoloģiju attīstība kopā ar citiem faktoriem noveda pie tā, ka mūsu tabloīdu izdošanas darbība tika iekonservēta.

Šo operāciju var ātri atjaunot, ja un kad tas būs nepieciešams!

Atgriezties Eiropā

Deviņdesmitajos gados es arī vairākkārt ceļoju uz Eiropu. Šeit ir divu no tiem apraksti.

Es kļuvu par filmu zvaigzni Austrumu blokā

Tas bija laiks, kad Austrumu blokā sākās komunisma sabrukums. Komunisti joprojām valdīja "Austrumvācijā", taču viņu kontrole acīmredzami bija izslīdējusi.

Šī patiešām ir *Centrālā* Vācija. Četrpadsmit miljoni vāciešu tika piespiedu kārtā izraidīti no Austrumvācijas. Trīs miljoni šajā procesā gāja bojā. Lielāko daļu Austrumvācijas šobrīd ir okupējusi Polija. Pagaidu.

Trīs vadošie disidenti rīkoja stratēģisku sanākumi kādā "drošā" Rietumeiropas valstī. Es biju viens no viņiem. Pārējie divi bija Thies Christophersen un Michael Kühnen.

Mans ieteikums viņus pārsteidza:

Skatieties, es jau esmu nofilmējis interviju ar televīzijas dokumentālistu komandu. Ko darīt, ja es turpinātu šo interviju iekšpusē Austrumu blokā? Cik liels ir risks?

Šajā dokumentālajā filmā man bija ievērojama loma. Vēlāk to pārraidīja vairākās valstīs. Mūsu atbalstītāji un aktīvisti bija ļoti pārsteigti.

Viņi pārdomāja un piekrita: *jā, pašlaik tur valda liels haoss. Es domāju, ka mēs varam to izdarīt!*

Protams, arī dokumentālo filmu filmēšanas komandai šī ideja patika!

Viņi mani filmēja, staigājot plecu pie pleca ar citiem vadošajiem disidentiem acīmredzamās Austrumu bloka vietās, piemēram, Austrumberlīnes lidostā. Protams, es nezināju, kā viņi šo materiālu montēs. Kad vēlāk redzēju pabeigto dokumentālo filmu, mūzikas fons man sagādāja labu smiekl.

Intervijā tika uzdoti papildu jautājumi. Viens no tiem attiecās uz ziņojumu par infiltrāciju Eiropas Savienības Parlamentā. Tas acīmredzot bija ļoti delikāts jautājums. Abām pusēm!

Mēs ar Mihaelu Kīnenu pavadījām visu nakti sarunās. Mēs vienmēr bijām cieši koordinējuši savas darbības attiecīgi "legālajā" un "nelegālajā" daļā. Mūsu saruna bija viens no neaizmirstamākajiem notikumiem manā dzīvē.

Mēs bijām paslēpušies Ingo Hasselbaha aukstā ūdens dzīvoklī. Vēlāk viņš kļuva par slaveno "pārbēdzēju". Viņa meli tika izmantoti, lai pamatotu nepatiesu "terorisma" apsūdzību pret mani. Cita starpā viņš apgalvoja, ka es viņam sūtīju vēstuli (!), kurā bija dots rīkojums veikt teroristiskas darbības. Lai gan viņa "sabiedrisko attiecību aģents" apgalvoja, ka viņš liecinās pret mani, viņš *netika* uzaicināts kā liecinieks. Pēdējo reizi es dzirdēju, ka viņš esot dzīvojis Amerikas Savienotajās Valstīs saskaņā ar liecinieku aizsardzības programmu.

Katrā ziņā viss noritēja perfekti pēc plāna. Upuru nebija. Ilgtermiņa ieguvums bija diezgan ievērojams.

